

Kapitola třetí

DYNAMIKA LIDSKÉ MYSLI, BUDOVÁNÍ NOVÉ DUCHOVNÍ PSYCHOLOGIE A NOVÝCH DUCHOVNÍCH SPOLEČENSKÝCH VĚD

Výtah z knihy „*Základy lidské duchovnosti*“, str. 184 – 194, 3. kapitola, část II.

Dynamika lidské mysli se odvozuje z toho, jak se chápe pravá lidská přirozenost a struktura lidské mysli. Je důležité znát rozličné způsoby fungování lidské mysli, aby se chápala a pojímala **pravá duchovní povaha** jejího obsahu a jejích činností. Taková znalost se stává **důležitým nástrojem**, jímž a jehož prostřednictvím lze zahájit **duchovní obrození jednotlivců** a vybudovat **pravou duchovní psychologii** a **duchovní sociální vědy**.

Dynamika lidské mysli je odrazem, projekcí, extenzí a procesem Absolutní dynamiky Absolutní mysli Nejvyššího. V obecných pojmech se uspořádání lidské mysli může pojímat za stav, esenci a jsoucnost relativní k Absolutnímu stavu, Esenci a Jsoucnu Nejvyššího. Na druhé straně je pak v obecných pojmech možné pojímat dynamiku lidské mysli jako proces, substanci a bytí relativní k Absolutnímu procesu, Substanci a Bytí Nejvyššího. Prvně uvedené ustanovuje podobu Nejvyššího, druhé zakládá obraz Nejvyššího. Dohromady ustanovují **jednu úplnou mysl**, která dělá lidskou bytost tím, čím skutečně je. Lze tedy říci, že **MYSL JE PŘÁVĚ TÍM, CO DĚLÁ LIDSKOU BYTOST LIDSKOU BYTOSTÍ.**

1. DYNAMIKA LIDSKÉ MYSLI

Jakékoli činnosti, pohyby a procesy se **INICIUJÍ ideami** takových činností, pohybů a procesů.

Nejprve je zde **idea - slovo**. Evangelium sv. Jana začíná výrokem: „**Na počátku bylo Slovo.**“ **Slovo** znamená **ideu**. **Ideje** jakýchkoli činností, pohybů a procesů lze pojímat jako počátek jejich života. **Idea je zdrojem energie, kterou napájí činnost, pohyb a proces a dává jim schopnost aktivity, pohybu a probíhání.** **Idea** je tedy vždy **živá**. Je vždy **přítomná**. Její odstranění by **zastavilo** jakoukoli činnost, pohyb a proces. **Obsah takové ideje se vždy manifestuje, aktualizuje a uskutečňuje v její aktivitě, pohybu a procesu.** Bez své manifestace, aktualizace a realizace by **idea** byla jen prázdným pojmem. Na straně druhé by však bez **ideje** nebyla žádná činnost, pohyb a proces. **Idea** sama o sobě se může pojímat jako **životní princip** čehokoli, **co je aktivní, pohybuje se a probíhá.** **Činnost, pohyb a proces se mohou samy o sobě pojímat jako forma projevu této ideje.** **Vztah ideje a její formy NENÍ lineární - to jest idea nepředchází svou formu, ale je NELINEÁRNÍ - to jest, že jsou SYNCHRONNĚ, SIMULTÁNNĚ A DISKRÉTNĚ NASTÁVAJÍCÍ, PROBÍHAJÍCÍ A STÁVAJÍCÍ SE.** **Není to pokračující postupný proces, ale proces DISKRÉTNÍ a SIMULTÁNNÍ.**

Kontinuita a **následnost** se mohou **vnímat pouze** vzhledem ke každému **stupni uvnitř sebe sama** a v samotné **struktuře hierarchického uspořádání Stvoření, jak se vztahuje k pozici jiných**. Následují jeden druhého ve své pozici, ale jsou oddělené a souběžné ve svém jsoucnu a bytí.

Synchronnost jejich jsoucna a bytí je **nutnou** podmínkou. Jinak by **ideje** či **principy** nemohly udržet **svůj obsah**. **Udržování jakékoli ideje či principu je možné, má-li toto udržování nějakou formu**. Taková **forma musí tedy být synchronní** se svou **ideou** či svým **principem** a obráceně. Ale při vnímání jejich odpovídajících pozic jedné k druhé se musí pojímat jako následující jedna druhou - což tedy znamená, že **forma následuje svou ideu či svůj princip**, protože tu nejprve musí být **idea formy** dříve, než lze mít o ní představu. Takže v tomto smyslu **idea** předchází svou **formu** a **forma** následuje svou **ideu**.

Vztah mezi ideou a formou je tedy synchronní, simultánní i diskrétní a zároveň je souvislý, následný i lineární. Takovéto chápání je **vyšší** úrovně než to, které bylo právě zformulováno výše.

Mezi **ideou** a její **formou** se nachází **prostředkující proměnná**, kterou lze pojímat jako **proces transformace a přesunu ideje do formy**. Tato **prostředkující proměnná** je vytvořena svou **ideou pro proces transformace do stávání se**. Kvůli své mezipozici vzhledem k **ideji** a její **formě** obsahuje v sobě jak kvalitu a obsah **ideje** samotné, tak i kvalitu a obsah **formy** této **ideje**. Takový obsah a kvalita jsou však obsaženy v **transformované kondici**. Protože **prostředkující proměnná** není ani samotnou **ideou**, ani samotnou **formou** této **ideje**, je nutně něčím, co je **mezi** jsoucnem a **ideou** a **bytím formy** této **ideje**. Je to proces přechodu a transformace **ideje** do její **formy**, kdy se odehrává vyrovnání, příprava, mediace a popud ke stávání se.

Protože **prostředkující proměnná** má takovou povahu, je synchronní, simultánní a diskrétní vzhledem k **ideji** a její **formě** a zároveň je vzhledem k ní souvislá, následná a lineární. Následuje **ideu** a předchází **formu**. Shora uvedený popis lze pojímat jako **ZÁKLADNU pro pochopení dynamiky lidské mysli**.

Tři nejniternější úrovně lidské mysli, které se nazývají **Niternou myslí**, jsou **centrem** lidské mysli, které v sobě obsahuje **VŠECHNY ideje, myšlenky, principy, kategorie a atributy Stvoření** se všemi jejich **deriváty**. Nic zde nechybí. Musí obsahovat vše v bytí a jsoucnu, jelikož je souvztažností **ideje** stvoření. Je tedy samou **ideou** celku lidské mysli. Bez takové **ideje** by lidská mysl nemohla být. **Idea** lidské mysli je tedy samým jejím životem.

Niterná mysl - jsouc **ideou** lidské mysli a souvztažností **ideje** stvoření - je ale ve svém jsoucnu a bytí **relativní**, neboť je **nastáváním ideje**. Fakticky je to **idea ideje**. Aby mohla **idea nastat**, musí mít **stav**, ve kterém může vzniknout. Takový stav musí mít **absolutní povahu** a nesmí vznikat. Nesmí vznikat proto, že v tom případě by byl vzhledem k něčemu **relativní**. Relativní k něčemu relativnímu není možné, neboť **relativní je pouze vzhledem k něčemu, co je Absolutní**. Relativní nemůže vytvořit stav, k němuž by bylo relativní, ale stav při své **Absolutní povaze** může vytvořit své relativní. Není tudíž nic v sobě samotném vyjma **Absolutní „JÁ JSEM“**. Toto **Absolutní „JÁ JSEM“** je **Absolutním stavem**, který může vytvářet všechny **ideje** relativní k Sobě.

Nejniternějším stavem toho **Absolutního „JÁ JSEM“** je **Absolutní idea** jeho vlastního **Absolutního jsoucna** a **Absolutního bytí**. Kvůli **Absolutní ideji Absolutního „JÁ JSEM“** je tento stav nutně stavem **Absolutního sebeuvědomění**, jež ustanovuje **Absolutní sentientní entitu**. Protože **nic** není samo v sobě a ze sebe vyjma **Absolutní vědomě uvědomělou entitu**, vzniká vše ostatní nutně z **Ní**. **Absolutní sentientní entita** se v této knize nazývá **Nejvyšší**.

Nastávání ideje lidské mysli v **Absolutní niterné mysli Nejvyššího** vytváří **stav**, který je relativní pouze k **Absolutnímu stavu Nejvyššího**. Tento **stav** se může pojímat jako **NÁDOBA všech idejí stvoření relativního k Absolutnímu Stvořiteli**. Aby tyto **ideje** **neustále nastávaly**, je nutné stvořit **zvláštní přijímací centrum**, které by obsahovalo **něco, co nenastává, z čeho by se mohla udát všechna nastávání**. Jakékoli nastávání může vzniknout jen z toho, co **nenastává**. Nastávání nastávání **není** vůbec žádným nastáváním. Takový proces nepřináší žádný výsledek.

Udržovat vše relativní je možné jen tím, k čemu se to relativní vztahuje. Jediným, k čemu je možno být relativní, je **Absolutno**, které není relativním k ničemu. Relativní k relativnímu není vůbec žádnou relativitou. Toto se neděje.

Takže aby se zajistilo neustálé nastávání **ideje** v **Niterné mysli**, musí tato v sobě obsahovat samotné **centrum**, aby poskytovalo neustálé nastávání všech nutných **idejí** stvoření, což bude nepřerušovaně udržovat život lidské mysli.

Nutnost, aby takové **ideje** v **Niterné mysli** **neustále nastávaly**, spočívá v tom, že **napájejí životem všechny systémy lidské mysli počítím, vytvářením a udržováním jim odpovídajících idejí**. Není žádného **života** bez **ideje života**. Protože je ale **lidská mysl** sama o sobě **nastáváním ideje**, nemůže v sobě a ze sebe vyvářet žádnou **ideu**. Taková produkce se může odehrát jen v **Absolutním stavu**, to jest v **Nejvyšším**.

Aby takové **vytváření** nastávalo **neustále**, je počata **přítomnost Absolutního v relativním**. Cokoli nastává z **Absolutního**, je extenzí a procesem **toho Absolutního**, ačkoli samo nemůže být **absolutním** kvůli svému nastávání. Proto je v něm **Absolutní** jako ve Svém vlastním. Jelikož **idea** lidské mysli nastává v **Absolutní mysli Nejvyššího**, je lidská mysl skrze svoji **Niternou mysl nádobou** věčně **přítomnosti Nejvyššího**. Věčná přítomnost **Nejvyššího** je samotným životem **Niterné mysli** a z ní, jí a skrze ni je samým životem veškeré lidské mysli.

Přítomnost Nejvyššího v **Niterné mysli** tak dovoluje neustálé nastávání, vytváření, vnořování, udržování, podporování a objevování všech **idejí** stvoření a lidské mysli, z nichž může lidská mysl žít. A protože každá lidská bytost je lidskou bytostí jen kvůli své mysli, může každá lidská bytost žít jen kvůli skutečnosti tohoto nastávání z přítomnosti **Nejvyššího** v **Niterné mysli**. Ve skutečnosti je tedy **Niterná mysl** lidské mysli samotným **duchem jakéhokoli člověka** a z jejích **duchovních principů počíná, vzniká, vytváří se, udržuje se a sestává veškerý život každého**, ač to ten chce přijmout, či nikoliv.

Co znamenají „**duchovní principy**“ ? Tento výraz označuje to, že život **Niterné mysli**, a tedy veškeré mysli, a tedy život pro jakoukoli sentientní entitu či lidskou bytost je možný pouze neustálou přítomností **Nejvyššího** v té mysli. Ta je jejím pravým **duchovním principem**. Kvůli takové přítomnosti **je vše, co je vytvořeno v Niterné mysli, vždy dobré, protože to přichází ze stavu LÁSKY a procesu MOUDROSTI, které neobsahují v žádné formě žádné ideje negativních stavů**.

Taková je tedy **obecná povaha dynamiky Niterné mysli**. Je třeba uvážit **některé zvláštnosti dynamiky Niterné mysli**, které se vztahují k funkci jejích různých stupňů.

2. ZVLÁŠTNOSTI DYNAMIKY LIDSKÉ MYSLI

A) NITERNÁ MYSL

1. Nejvyšší já

Jak je uvedeno shora, aby se **zajistila neustálá produkce idejí** pro udržování života lidské mysli, bylo nutné stvořit nejprve **místo**, které by se přizpůsobilo přítomnosti **Nejvyššího** kvůli **neustálé emanaci a radiaci života do všech systémů lidské mysli**. Za tím účelem byl ustanoven **nejniternější stupeň Niterné mysli** zvaný **Nejvyšší já**. Jeho funkcí je souvztažnost s **Absolutním „JÁ JSEM“ Nejvyššího**. Jsoucnost a bytí jsou nemožné bez stavu a procesu „já jsem“. Nikdo ale nemůže být sebou a ze sebe „JÁ JSEM“, pokud není **Absolutním „JÁ JSEM“**. **Prohlásit se za „JÁ JSEM“ znamená věčnost a nekonečnost**. Neznačí to „Byl jsem“ či „Já budu“, ale znamená to prostě „Já jsem vždy“. V takovém pojetí **není žádný čas ani prostor**.

Dilema této situace spočívá v tom, že **nikdo nemůže být ani existovat bez stavu a procesu „já jsem“**. **Proto je v Niterné mysli vybudován z Absolutního „JÁ JSEM“ ZVLÁŠTNÍ STAV A PROCES**, který se může přizpůsobit jeho **přítomnosti** tak, že může nastat stav a proces „já jsem“ - **relativní jen k Absolutnímu stavu a Procesu Absolutního „JÁ JSEM“**. Takovou relativní pozici a přítomnost **Absolutního** lze teď započít stav a proces „já jsem“ a vskutku se z něho stávat.

Taková **záměna stavů a procesů Absolutního „JÁ JSEM“ za relativní k Absolutnímu „JÁ JSEM“** se nazývá **Nejvyšším já**, neboť v sobě **pojímá svou relativitu k Absolutnímu**. Takové **pojímání** mu dává pravou možnost být a existovat. **Proto tedy vskutku je a existuje jen ze jsoucnosti a bytí Absolutního „JÁ JSEM“**. Toto je **pravý duchovní princip** lidské mysli a lidského života.

Takže zvláštností dynamiky **Nejvyššího já** se spatřují v **neustálém generování stavů a procesů, které se vztahují k Nejvyššímu, jsou z Něho/Ní, Jím/Jí, v Něm/Ní a skrze Něj/Ni, kdož je vždy přítomen v tomto Nejvyšším já**. Takové generování umožňuje **pojímání vlastní stavu a procesu jako „já jsem“**, které je **esenciální, substantiální a vitální** pro vlastní jsoucnost a bytí. Bez něho není možný žádný vědomě uvědomělý život.

2. Univerzální vědomí

Druhý čili intermediální stupeň Niterné mysli zvaný **univerzální vědomí** neustále vytváří **ideje**, poznatky, struktury a dynamiku veškerého Stvoření ve jsoucnosti a bytí. Nemohlo by se vybudovat nic zvláštního, kdyby tu nebyl obecný stav a proces všech dostupných specifik, z něhož lze vyvíjet požadované a nutné zvláštní stavy a procesy relativní jen k veškeré jejich povšednosti.

Pro tento zvláštní stav lidské mysli je životně závažné **mít všechny ideje, poznatky, struktury a dynamiku všeho Stvoření v jsoucnosti a bytí**. Z nich lze **pojímání a pochopit zvláštnost lidské mysli**. Také obecné stavy a procesy všech dostupných zvláštností jsou **soustředěny a koncentrovány v jednom zvláštním stavu a procesu**, který se stává jejich souhrnem a konkrétním projevem. **Skrze něj a jím může být přítomno vše zvláštní ve Stvoření, aniž by bylo nutné se vzdát vlastní specifičnosti a stát se něčím jinak zvláštním. Tak se zachovává rovnováha univerza.**

Protože život zvláštního závisí na srovnávání a odlišování se vším a od všeho ostatního, je nutné, aby byla **v lidské mysli obsažena sféra či úroveň, která by byla nositelem všech těchto zvláštností ve jsoucnosti a bytí, s nimiž lze srovnávat a od nichž se lze odlišovat**. **Dynamika univerzálního vědomí tedy ustanovuje život stavu a procesu zvláštní lidské**

mysli. Universální vědomí je ve stavu a procesu neustálého generování všech takových idejí ve Stvoření do celku lidské mysli. **Svou dynamikou** přispívá k budování **jedinečnosti** každé lidské bytosti.

3. Uvědomění si Nejvyššího já

Třetí čili nejzevnější úroveň Niterné mysli je stavem a procesem neustálého uvědomování všech takových **idejí**, myšlenek, funkcí, stavů a procesů, které nepřerušovaně nastávají v **Nejvyšším já** a universální vědomí. Proto se nazývá **uvědoměním Nejvyššího já. Uvědomění si Nejvyššího já a univerzální vědomí je krajně životně důležité pro přežití veškeré Niterné mysli.** Stav a proces takového uvědomění neustále **generují energii, vitalitu, sílu a podporu** všem systémům lidské mysli tím, že se **neustále uvědomuje jejich funkce a působnost.** Tak se **koordinují a řídí** všechny události, dění, činnosti, stavy a procesy, které nastávají v lidské mysli. Je tu **vždy uvědomění všeho.** Bez tohoto **uvědomění** by nebylo možné žádné koordinování, řízení, uspořádávání a efektivní působení veškerých systémů lidské mysli. Prostě by se zhroutily, ustala by jejich schopnost přijímat, obsahovat, přenášet a sdílet jakýkoli život. V takových funkcích tedy spočívá **dynamika uvědomění Nejvyššího já.**

Z **obecné dynamiky Niterné mysli**, kterou tvoří nastávání všech nutných **idejí** všeho ve jsoucnu a bytí z **Nejvyššího**, emanuje a vyzařuje **návazná sféra**, která obklopuje **Niternou mysl.** **Nastávání** potřebuje **probíhat ke svému stávání se.** Aby se mohlo **stát**, potřebuje **vybudovat svou formu stávání se.** V této snaze je vybudován speciální stav a proces, který lze nazvat **probíháním nastávání**, kde se odehrává **příprava, transformace a přenos všech idejí**, aby mohly nastat.

Tento zvláštní stav a proces se nazývá **intermediální čili vnitřní mysl.** Slouží funkci shora popsané **prostředkující proměnné.** Jak **ideje** neustále nastávají v **Niterné mysli**, probíhají do **zprostředkující mysli.** Tento **proces probíhání** je **procesem přípravy, transformace a přenosu.** Zde vše prochází transformací, aby se **vyvinuly prostředky přenosu do stávání se.**

Každá **idea** musí vytvořit svůj **vlastní nástroj svého přenosu do stávání se** svou vlastní **formou.** Takový **nástroj** lze nazvat **účinkem ideje**, který produkuje její **zvláštní duševnost**, kterou a skrze kterou se může projevit ve svých následcích a důsledcích, to jest ve **své formě.**

Ideu nelze v jejím čistém stavu a procesu vnímat v konkrétní **formě**, aniž by se přizpůsobila své specifické manifestaci. Úsilí **ideje** o toto přizpůsobování má za výsledek vytvoření zvláštní lidské **duševnosti**, která je základnou, z níž se může odehrát přenos **ideje** do stávání se svou vlastní **formou.** Lidská **duševnost** se tedy vytváří na této úrovni. Obsahuje všechny obecné **ideje**, myšlenky, stavy a procesy, které neustále nastávají v **Niterné mysli** a jsou zde **transformovány do zvláštních dušeních stavů a procesů**, které ustanovují **lidskou duševnost.**

Dynamiku vnitřní čili intermediální mysli lze tedy spatřovat v tom, že vytváří, produkuje, udržuje, zachovává všechna **působení Niterné mysli** a **slouží** jim, což ustanovuje celek lidské **duševnosti.**

Například **princip moudrosti**, který je obsažen v **Niterné mysli**, neustále nastává ze svého **Absolutního zdroje**, kterým je **absolutní moudrost Nejvyššího.** Jak nastává, bezprostředně probíhá ke své transformaci ve **vnitřní mysl** do **své pravdy**, což dává vznik rozumovým procesům, chápání či racionalitě a **všem atributům**, rysům a **odvozeninám**

těchto procesů. Zde se **principy moudrosti** transformují do své **zvláštní duševnosti**, která se nazývá **rozumový proces** či **racionalita**. Takové procesy umožní **tomuto principu**, aby se stal svou konkrétní **formou vědomého myšlení ve formě řeči, symbolů a jiných konkrétních či abstraktních znaků jeho aktivit**. Nyní se **moudrost** stala aktualizovanou a realizovanou ve své **pravé formě**. Bez této prostředkující proměnné, která transformuje **ideu moudrosti** do **racionality**, by se žádné vědomé myšlení nestalo realitou. Bez této reálné **formy** by se moudrost nemohla projevit.

Transformace všech ostatních principů **Niterné mysli** ve **vnitřní mysli** je analogická dle shora uvedeného příkladu. Ten také více ilustruje **zákon souvztažností**, dle něhož se tato transformace odehrává.

B) VNITŘNÍ MYSL

1. Niterná duševnost

Každý stupeň **vnitřní mysli** má svou zvláštní dynamiku, která není nijak důležitá. **Nejniternější stupeň vnitřní mysli** nazývaný **já** je **transformací Nejvyššího já do svého zvláštního stavu a procesu**. Jak **Nejvyšší já** nastává z **Absolutního já Nejvyššího**, bezprostředně postupuje do **zvláštního já** lidské **duševnosti**. Odráží všechny **principy** a **ideje Nejvyššího já** transformované do **zvláštní lidské duševnosti**. Stav a proces **já** produkuje neustálé zvláštní jsoucno a bytí **lidské duševnosti** v esenci a substanci svého vlastního specifického „já jsem“. **Nejvyšší já** je **obecným principem** postupujícím do svého **zvláštního duševního stavu a procesu**, který tvoří - procesem své transformace - **charakter lidské duševnosti zvláštního lidského já**. **Já** je účinkem **nastávání Nejvyššího**, které vytváří zvláštní a odlišnou **lidskou duševnost**, aby se umocnilo konkrétní a individuální stávání se ve specifické lidské mysli.

2. Transpersonální duševnost

Aby se toho dosáhlo, je třeba vytvořit stav a proces, který by umožnil transformaci materiálu všeuniverzálního vědomí do velmi specifické, ale obecné **transpersonální duševnosti** veškerého historického člověčenstva, s níž se lze srovnávat a od níž se lze odlišovat. Takže **druhý** čili **zprostředkující stupeň vnitřní mysli**, zvaný **transpersonální duševnost**, funguje jako **modifikátor, transformátor a přenašeč energie, která je dostupná v univerzálním vědomí, do odlišené duchovnosti**, jež má obecné rysy celku specifické **lidské duševnosti**. Z této **transpersonální duševnosti** lze vybudovat základnu pro stávání se všeuniverzálního vědomí ve své **formě** konkrétního projevu.

Takže **transpersonální duševnost** neustále generuje do všech úrovní lidské mysli důležitý smysl všech specifických rysů celkové **lidské duševnosti** v nadosobní konotaci, na jehož základě lze vybudovat a pojímat **specifickou, individuální duševnost**.

3. Fenomenální duševnost

Třetí čili **nejjevnější stupeň vnitřní mysli** zvaný **fenomenální duševností** je **probíháním nastávání uvědomění Nejvyššího já**. Obecný stav a proces uvědomění **Nejvyššího já** se soustředí do transformace všech svých **idejí** a **myšlenek** do specifického probíhání **fenomenální duševnosti**. Je to odlišené uvědomění vybrané zvláštní linie následované ve Stvoření, které umožňuje objevení se takové **duševnosti**, která je fenoménem pouze této linie. Dává smysl a uvědomění jsoucna a bytí za určitým účelem a umožňuje slévání se

Nejvyššího já skrze jeho transformaci do **fenomenální duševnosti** aktuální a konkrétní formou své manifestace.

Takže **fenomenální duševnost** neustále **generuje v lidské mysli probíhání**, z něhož se nakonec vytváří **jedinečnost, zvláštnost a individuálnost této mysli**.

Jak se odehrává dynamika **intermediální mysli** a nepřerušovaně pokračuje proces transformace, emanuje se a vyzařuje z nich **zvláštní sféra**, která obklopuje veškerou **vnitřní mysl**.

C) VNĚJŠÍ MYSL

Z této sféry je stvořena **třetí čili nejzevnější úroveň lidské mysli** zvaná **vnější mysl**. **Vnější mysl** lze pojímat jako **formu transformované ideje Niterné mysli**.

Všechna nastávání všech **idejí**, která se neustále odehrávají v **Niterné mysli**, se po postoupení ke svým účinkům transformace do své **duševnosti** stávají aktualizovanými, realizovanými a konkrétně manifestovanými ve **formě činností, působení, chování, následků, důsledků a výsledků**. Takže veškerou **vnější mysl** lze nazvat **stáváním se všech nastávání a jejich probíhání**. Ve **vnější mysli** nic nenastává a neprobíhá.

Dynamice vnější mysli lze porozumět **jen** z pojetí **stávání se**.

Každá **idea** lidské mysli a vše s ní spojené se vynořuje v **Absolutní mysli Nejvyššího**. Ta stvoří **sféru**, do níž se tato idea promítá. Touto projekcí je stvořena **Niterná mysl** se svými **třemi** stupni. Ta se stává místem nastávání všech nutných **idejí** lidské mysli. Po té, co **ideje nastávají**, probíhají ke své **formě**. V procesu **probíhání** jsou **transformovány** do **specifické duševnosti** se třemi stupni, která se nazývá **zprostředkující myslí**, na níž se buduje základna pro **manifestování idejí**. Taková základna funguje jako **neustálé stávání se všech z nastávání probíhajících idejí**. Tato základna nemůže kvůli své dynamice v sobě pojímat **nastávání a probíhání**. Je výsledkem všech **idejí**, ne jejich příčinou, počínáním a vznikáním.

Stávání se idejí se projevuje ve **vnější mysli** **dvěma způsoby**:

(1)

Za prvé v **utváření specifických činností, působení a vzorců chování, kterými a skrze které všechny ideje dávají průchod své energii a svému obsahu způsobem specifickým pro každou ideu**. **Specifičnost** tohoto průchodu vyžaduje **velmi zvláštní fyzickou formu a fyzické prostředí**.

(2)

Nejprve nastává v **Niterné mysli idea této zvláštní formy**. Nastává ve **vnitřním stavu a procesu Absolutní mysli Nejvyššího před tím, než započne čas**. Jakmile tato **idea** nastává, **emanuje a vyzařuje ohromnou duchovní energii**, z níž **probíhá její duševnost**. V **dušení sféře** této **ideje** se koncentruje veškerá její původní **duchovní energie**. Výsledkem této koncentrace je **mnohonásobná intenzifikace duchovní a duševní energie společně v procesu jejich splnutí**. Takový proces fúze emanuje a vyzařuje **novou formu ohromné energie**, která se projevuje v **konkrétních zvláštních elementech a částicích hmoty, z nichž je vybudováno tělo a jeho prostředí**. Toto je **druhý způsob stávání se idejí ve vnější mysli**.

Tak se **tělo a jeho prostředí stává velmi zvláštní formou**, do níž se mohou promítnout

všechny ideje stávání se ve zvláštní formě. Tato **duchovní** a **duševní energie** se v této formě objevuje jako **svrchní sféra**, která je pro každou lidskou bytost jedinečná, odlišná a neopakovatelná.

Idea má tedy **nástroj**, jímž a skrze nějž může působit na svůj zvolený **vnější svět** a mít k němu **vztah**. Takto **proces stávání se je úplný. Stav úplnosti je v rámci lidské mysli také dynamickým stavem.** Neustále poskytuje **zpětnou vazbu** své úplnosti svým předcházejícím úrovním a krokům. Taková **zpětná vazba se zhodnotí a využívá v nastáváních nových tvořivých idejí, které probíhají ke své vlastní transformaci do své vlastní duševnosti, z níž se stávají úplným, dávající vlastní zpětnou vazbu, která iniciuje jejich ohodnocení atd.** Úplný **životní cyklus** je tedy ustanoven a nelze jej nikdy přerušit.

Taková je tedy **obecná dynamika vnější mysli. Specifická dynamika** každého stupně **vnější mysli** závisí na **souvztažných faktorech** jim odpovídajících předcházejících stupňů.

1. Jáství

Takže **jáství**, které je **nejniternějším stupněm vnější mysli, je stavem a procesem konkrétního projevování Nejvyššího já skrze já a tímto já, které se stává jeho uskutečněnou formou.** Je to něco jako **tělo**, v němž se mohou rozlišit a pojmout všechna hnutí **já a ideje Nejvyššího já v nanejvýš individuální formě své nanejvýš jedinečné manifestace.** Je to sebenáležení **Nejvyššího já** z náležení **Nejvyššímu** skrze **duševnost** takového náležení v **já, které se stává realitou jáství. Dynamika jáství se spatřuje ve vytváření neustálých stavů a procesů přijímání všech idejí a jejich duševnosti z Nejvyššího já a skrze já v podobě velmi konkrétní, koncentrované a individuálně specifické.**

2. Individuální vědomí

Druhý stupeň **vnější mysli**, zvaný **individuální vědomí**, slouží jako stávání se a **forma** pro všechny **ideje nejvyššího vědomí, jejich duševnost v probíhání transpersonální duševnosti a jejich úplnou manifestaci v individualizované specifičnosti jejich jsoucna a bytí.** Zde je **proces diferenciacce a individualizace naplněn a stává se konkrétním výsledkem ve formě jedinečného individuálního uvědomění, které v sobě obsahuje všeuniverzalitu a její nadosobní duševnost.**

3. Osobní vědomí

Třetí čili nejzevnější stupeň vnější mysli, zvaný osobní vědomí, je následkem a důsledkem ideje uvědomění Nejvyššího já a jejího probíhání fenomenální duševnosti, což je nyní zkonkretizováno ve zvláštním odlišeném vědomém uvědomění vlastního jáství a jeho stavů a procesů.

Osobní vědomí slouží dvěma funkcím:

(1)

Za prvé **poskytuje vědomé uvědomění projevovaných duševních stavů a procesů, které v obecnosti neustále probíhají z nastávání idejí Niterné mysli skrze vnitřní mysl.** Takže slouží **udržování vědomého uvědomění vlastního jsoucna a bytí jako subjektu.**

(2)

Za druhé slouží tomu, aby se přinášelo do vědomého uvědomění vše to, co není součástí tohoto subjektu, ale je mimo něho. Vyžaduje, aby se s ním zacházelo a jednalo za účelem přizpůsobování vhodnému prostředí pro všechny stavy a procesy, které nastávají, probíhají a stávají se v odpovídajících úrovních celkové lidské mysli. Toto je **dynamická funkce osobního uvědomění**, které je závěrečným následkem všech aktivit, funkcí, stavů a procesů lidské mysli.

Když se pečlivě prozkoumá shora popsaná dynamika lidské mysli, lze dojít ke **dvěma důležitým závěrům**:

(1)

Za prvé: **Cokoli se stane v lidské mysli, je následkem a důsledkem idejí, které nastávají v Niterné mysli, kde je Nejvyšší neustále přítomen, aby umožňoval bez přerušení neustálé vytváření takového nastávání.** Jak se uvádí výše, toto je **duchovní princip lidské mysli**, jímž a skrze nějž ho lze započít.

(2)

Za druhé: **Kvůli přítomnosti Nejvyššího v Niterné mysli v ní nemůže vzniknout nic negativního, zlého, zpátečnického či patologického.**

Pozitivní obsah Niterné mysli, kterým je idea lásky a moudrosti, neustále vytváří sféru pozitivních energií, která vyzařuje a emanuje a proudí do všech směrů, aby účinkovaly v duševnostech a jejich výsledkem bylo chování. Nic nemůže tento proud přerušit. **Taková je pravá povaha lidské mysli, před tím, než je zmrzačena, zdeformována a zkažena pseudotvůrci.**

Plán pseudotvůrců na zničení **duchovních principů** lidské mysli by se nijak **nemohl** uskutečnit ani z **vnější**, ani z **vnitřní** úrovně Stvoření. Je to proto, že **tyto úrovně neprodukují žádné původní ideje.** Jak lze vidět, **vnitřní** a **vnější** mysl a světy i dimenze jsou s nimi korespondující jsou **výsledkem** původních **idejí nejniternější mysli a nejniternějších dimenzí a světů s nimi** souvztahující. V pravém smyslu tyto **ideje** vznikají v **Absolutním zdroji - Nejvyšším.** Ale z **Nejvyššího** či **nejniternější úrovně** a jejich stupňů **nemůže** vzniknout **žádná negativní idea**, kvůli jejich **duchovní povaze**, která sestává z lásky a moudrosti.

Dilema je zde to, že aby se započalo jakékoli zkreslování, perverze a mrzačení, je třeba začít z duchovní úrovně, protože jediné ta může svou povahou centra všeho vykonávat vliv na všechny ostatní úrovně.

To je důvod, proč se PSEUDOTVŮRCI nejprve ZABYDLELI V DUCHOVNÍM SVĚTĚ ve stavu pseudoduchovnosti, zvaném PEKLA, z něhož mohli fabrikovat zkreslení **všech pravých idejí plynoucích z pravého zdroje niterného světa** a vysílat je do **intermediální úrovně**, **OVLIVŇUJÍCE** jejich působení a z něho následky a důsledky takových idejí v jejich **konkrétním projevu.**

Jakmile se zabydleli v **duchovním světě**, postoupili ve svém plánu. **Nemohli by učinit nic, aby zastavili proudění těchto pozitivních tvořivých idejí v jejich ryzím obsahu. Mohli ale modifikovat, nově přizpůsobit a ovlivnit tyto ideje, přeměnit je a pak je se zcela jinou konotací, než jakou měli při svém vzniku, přesunout do vnější úrovně lidské mysli.** Tak nastala **IDEA DEFORMACE IDEJÍ** a byla promítnuta mezi **ideje** a jejich probíhání s takovým účinkem, že **jakmile měla idea probíhat do své transformace, byla zfiltrována skrze své deformované pojetí.** Výsledkem toho bylo utvoření deformované **duševnosti**, která pak začala produkovat zkreslené následky, důsledky, výsledky a projevy všech **idejí.**

Od této chvíle je KAŽDÁ **IDEA**, která nastane v **Niterné myslí**, **FILTROVÁNA** skrze vloženou deformaci svého obsahu a objevuje se na **vnější úrovni** ZCELA JINÁ, než **jaká vznikla**. Taková je dynamika produkce všech negativních stavů a procesů lidského života.

Kvůli **zákonu souvztažností** je důsledkem takového vměšování objevení se **duševních, fyzických**, sociálních, emočních, intelektuálních, sexuálních a jiných poruch spolu s nemocemi, chorobami, potížemi, únory a případy strádání, bídy a neštěstí. Takový je výsledek obrácení **pravého obsahu idejí do jejich** opaku.

ZÁKON SOUVZTAŽNOSTÍ stanoví, že **COKOLI NASTÁVÁ V DUCHOVNÍM STAVU A PROCESU, MÁ SVÉ NEVYHNUTELNÉ NÁSLEDKY, DŮSLEDKY A VÝSLEDKY NA VŠECH ÚROVNÍCH JSOUCNA A BYTÍ A NA VŠECH ÚROVNÍCH LIDSKÉ MYSLI. Tento zákon je platný jak pro pozitivní, tak i pro negativní stavy a procesy. Protože deformace idejí se odehrává ve stavu a procesu nastávání, to jest v duchovním světě, musí mít své vlastní důsledky, následky a výsledky ve světě přírodním a ve vnější úrovni lidské mysli a lidského života.**

Aby taková situace **nevedla** k úplnému zničení **lidského života** a veškerého vesmíru, bylo pro lidské tvory **UZAVŘENO** uvědomování si této dynamiky a byl **UZAVŘEN** přístup do jiných úrovní jsoucna a bytí lidské mysli. **TAK SE USTANOVILO NEVĚDOMÉ STAVY A PROCESY LIDSKÉ MYSLI.** Ve své počáteční kondici byla lidská mysl ve svém celku **úplně a zcela vědomá**. To bylo zobrazeno tvrzením, že se **na počátku před vměšováním lidé rodili v plnosti všech dostupných znalostí**. Je-li kdo narozen do plnosti dostupných znalostí, je zrozen do plného vědomí. Pak se ale, procesem popsaným v první části této knihy, **všechny vyšší úrovně a dimenze lidem uzavřely** a většina z lidských tvorů byla uvržena do módu nevědomí a nedostupnosti, takže byl nastolen stav nevědomosti. **POČALA VLÁDA ZEVNĚJŠNOSTI.** Tato vláda vedla ke zničujícím kritickým rozpoložením všech lidských systémů **popsaných v předcházejících kapitolách.**

Otevření jiných úrovní a opětovné nastolení přirozeného, nezdeformovaného plynutí se neustále umožňuje tím, že **lidská mysl má NEZNIČITELNOU PODSTATU** (bez ohledu na to, jak je zdeformovaná), **což se projevuje v jí vlastní a imanentní schopnosti SVOBODNĚ VOLIT.** Je možno zvolit si přijímání **duchovních principů života** a **ustoupit od dovolených deformací, které ovlivňují vlastní život a mysl, či lze pokračovat v procesu přenášení zkreslení.**

První skutečný krok z úpadku takto deformovaného transformování a přenášení je přijetí a uvědomění si skutečnosti, že TAKOVÁ SITUACE, jak se popisuje v této knize, SKUTEČNĚ EXISTUJE. Uvědomění si a přijetí tohoto faktu může vést k touze po tom, aby se zastavil zvrácený proces původního plynutí a to se vrátilo ke svému původnímu, normálnímu a přirozenému pokrokovému toku idejí bez deformací. V samé přirozenosti lidské mysli nemohou pseudotvůrci donutit lidi, aby přijali jejich deformace. Jedinou věc, kterou mohou udělat, je **ZAHÁJIT PROCES NEVĚDOMOSTI** - popsaný před tím - v naději, že až se jim lidé naučí, přijmou jejich zkreslené **ideje**. To je otázkou **svobody volby**. Naneštěstí v mnoha případech pseudotvůrci **dočasně** uspěli, jak lze vidět na celé historii lidstva **od doby, kdy** pseudotvůrci za tím účelem tak šikovně zfabrikovali **JESKYNNÍHO ČLOVĚKA.**

Jelikož se nyní poprvé zjevují nové poznatky o celkovém plánu pseudotvůrců a **Velkém plánu Nejvyššího ve všech těchto událostech, každý se může stát pozitivním a činným, zastavit transformaci a přenos deformací a obnovit vlastní skutečnou pravou přirozenost.** Takové znovunastolení ustanovuje **duchovní obrození a začátek**

3. BUDOVÁNÍ NOVÉ DUCHOVNÍ PSYCHOLOGIE A NOVÝCH DUCHOVNÍCH SPOLEČENSKÝCH VĚD

Ze všeho, co bylo doposud řečeno a pravé lidské přirozenosti a struktuře a dynamice lidské mysli, lze vidět **FALEŠNÉ PŘEDPOKLADY**, na nichž jsou vybudovány moderní **společenské vědy a psychologie**. Odvozují veškeré své závěry z pozorování, popisů a klasifikací **vnějších** projevů činností, chování a působení **vnější mysli** a **zevního života**. Protože výsledek této metody je založen pouze na tomto postupu, mohou tak vytvořit jediné zkresleniny a falešnosti. Ve **vnější mysli** nebo **vnějším chování** není nic **ryzí a původní**. Kvůli **vměšování pseudotvůrců** do **transformace a přenosu ryzích a pravých idejí** musí cokoli, co popisuje moderní psychologie a společenské vědy, nutně být jen popisem těchto zkreslenin.

Proto je nutno přijít nevyhnutelně k závěru, že **skutečná psychologie** či **jakákoli skutečná společenská věda** neexistuje. Ty jsou jako vše ostatní mrtvé již **několik milionů let**.

Aby se **skutečná psychologie** a **skutečné společenské vědy** **ZNOVU OŽIVILY** a **VYBUDOVALY**, je nutné je **obrátit zpět k duchovním principům** a **musí se budovat na následujících zásadách**:

(1)

Postulovat duchovní principy lidské mysli, jak jsou zformulovány, definovány a zjeveny v této knize, či **postulovat jakékoli jiné podobné pojetí duchovnosti**, či **duchovní principy tyto přesahující**. Jakákoli psychologie či společenská věda vztahující se k lidské mysli, lidskému chování a lidským záležitostem musí začít s **těmito duchovními principy jako základnou, centrem a zdrojem** pro započetí jakýchkoli pojetí, **idejí**, myšlenek, **principů, kategorií, atributů**, rysů a všech jejich **derivátů**, z nichž se odvozují závěry ohledně pravé povahy lidské mysli, lidského chování a lidských záležitostí. Žádný jiný startovní bod nelze odlišit, pojmout či přijmout, protože by to vedlo k falzifikaci, zkreslení, nepochopení a zamoření pravé povahy lidských záležitostí.

Je řečeno, že aby se **využily** takové či podobné **duchovní principy** nebo jakékoli jiné tyto přesahující, je třeba se **držet definice, vysvětlení a popisu duchovnosti, jak je zjevuje tato kniha**. Cokoliv menšího či odlišného **než duchovnost** by bylo návratem ke konvenčním, tradičním a zkaženým stavům, které především zničily psychologii a společenské vědy. **Transcendentní principy** by vždy byly **duchovními principy** ve své podstatě progresivními, tudíž by byly vždy **více duchovními** než principy **současné**. Odvozovaly by se z většího a vyššího porozumění pravé **duchovní přirozenosti**, než jaké prezentuje tato kniha.

(2)

Odstranit z psychologie a sociálních věd jakékoli materialistické, ateistické, behaviorální, mechanistické, panteistické či podobné koncepty, které odvozují **lidský život, lidskou mysl, lidské chování a lidské záležitosti z hmoty, vnější přírody a pozorovatelného vnějšího chování**. Taková pojetí jsou pro lidi neúčinná, nebezpečná, dehumanizující, kladoucí je na roveň **zvířatům a živočichům**. Zdůrazňováním **hmoty, přírody a vnějšího chování** slouží záměrům pseudotvůrců.

(3)

Postulovat pojetí Niterné mysli či nejniternější úrovně lidské mysli, která z přítomnosti
ZÁKLADY LIDSKÉ DUCHOVNOSTI

Nejvyššího v ní dává vznik, iniciuje, určuje a udržuje vše v lidské mysli a lidském životě ve všech ohledech.

(4)

Postulovat svobodu a nezávislost lidské mysli a lidského života se všemi právy, výsadami, povinnostmi a závazky s důrazem na skutečnosti, že nejdůležitější záležitostí lidského života je poskytnuti veškeré možné **vnitřní** či **vnější příležitosti**, která může každému pomoci v tom, aby byl plně sám sebou bez jakýchkoli omezení, ohrazení, útlaků, nátlaků a **potlačování pravé lidské přirozenosti**, tedy pomoci každému v jeho nejplněji možné sebeaktualizaci a seberealizaci ve všech ohledech.

(5)

Neustále klást důraz na **pozitivní duchovní hodnoty** lidské mysli, které se dají získat jen z **nejniternější úrovně** lidské mysli a skrze proces styku s **Niternou myslí**, který nakonec může vést k eliminaci jakéhokoli nesprávného transformování a přenášení všech **idejí**, které jsou vždy **pozitivní a neustále nastávající v Niterné myslí**. (Intermediální mysl byla a je využita pseudotvůrci k likvidaci a zmatení **idejí** proudících z **Niterné mysli**).

(6)

Vybudovat **nové duchovní metody a terminologie** pro zkoumání, zpytování, pozorování, popis a vysvětlení lidské mysli, lidského chování, lidských vztahů, lidského života a lidských záležitostí. Takové metody mohou do sebe dodatečně **vtělit** současně existující takzvané vědecké metody, pokud jsou založeny na **duchovních principech** lidské mysli a nepokoušejí se arogantně vysvětlovat život a lidské chování tak, že pochází z **vnějšího stupně**, kde ve skutečnosti život sám o sobě **neexistuje**.

(7)

Postulovat a přijmout **pravé duchovní skutečnosti**, že každý je nakonec zodpovědný za svůj život, pozici, situaci, za události a dění kvůli svým volbám a následkům takových **voleb**. Důraz se tedy musí klást na jedinou pravou realitu lidského jsoucna a bytí, která předpokládá, že každý je z **Nejvyššího** skutečným pánem vlastního života a pravým středem svého vesmíru. Vše ostatní se **odvozuje** z tohoto nepochybného **základního duchovního faktu**, který lze pojímat jako **věčný duchovní zákon**.

Takové jsou **základní zásady**, které - pokud se vezmou v úvahu a přijmou - mohou vést k rozvoji pravé, užitečné, funkční a prospěšné **duchovní psychologie a společenských věd**. S těmito zásadami lze započít očistu a vyčištění všech lidských systémů za účelem **duchovního obrození** a zahájení **duchovního pokroku**.

V tomto procesu mohou společenské vědy a psychologie hrát velmi důležitou roli. Její důležitost se odvozuje z **duchovní skutečnosti**, že nejdůležitější věcí ve Stvoření je vědomě uvědomělá bytost, tedy také lidská bytost, protože je v ní přítomnost **Nejvyššího**, kdož jest **Absolutní sentientní entitou**, a tudíž **Absolutním pravým a jediným člověkem**. Protože se psychologie a společenské vědy zabývají lidskými záležitostmi, přiřazuje jim to důležitou pozici v **základech lidské duchovnosti**.

Poznámka zpracovatele:

Pro lepší přehled 3. kapitoly II. části je tato označena těmito názvy:

1. DYNAMIKA LIDSKÉ MYSLI

2. ZVLÁŠTNOSTI DYNAMIKY LIDSKÉ MYSLI

ZÁKLADY LIDSKÉ DUCHOVNOSTI

12

www.andele-svetla.cz www.vesmirmi-lide.cz

3. BUDOVÁNÍ NOVÉ DUCHOVNÍ PSYCHOLOGIE A NOVÝCH DUCHOVNÍCH SPOLEČENSKÝCH VĚD

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 13.4.2002 Ivo A. Benda